

Єднаймося в Просвіті!

Ніде в світі –
крім України –
немає влади
не лояльної
до своєї держави.

Ярослав ДАШКЕВИЧ

3 (577)
21 січня
2016 р.

Тижневик «Галицька Просвіта» * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вічар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзєбчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма «ЛІК» * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://ua-prosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ «Ідея Банк» МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ЧИ ЗНАЙДУТЬСЯ ТРИСТА «СПАРТАНЦІВ»

Пишу ці рядки у другу річницю початку найдраматичніших подій на Майдані, коли впали Сергій Нігоян і Михайло Жизневський... За що вони стояли й загинули? За що відлетіла у засвіті Небесна сотня і тисячі захисників на сході України? За правду, за справедливість... Як співається у пісні – за честь, за славу, за народ! Це було важке випробування. І вони його витримали. Ціною власного життя.

Та ми знову у часі випробувань. Російська агресія, незрозумілі й несприйнятні суспільством мінські домовленості, їх неприйнятна реалізація через внесення в Основний Закон зобов'язання про надання окупованим районам Донбасу якогось особливого статусу, викликає збурення і внутрішній спротив. Адаже те, чого вимагав Майдан і те, що обіцяла влада, яка прийшла від його імені, так і не зроблено. Найгірше, що люди втратили віру, бо не чуять правди, яку постійно приховують. Але ж, як кажуть у народі, шило в мішку не приховуєш.

А обіцяли ж війну, чи то АТО, завершити за тиждень-два. У час Іловайської трагедії на Хрещатику крокували парадні колони. Коли українські воєводи через бездарність генералів чи зраду гинули під Дебальцевим, нас переконували, що агресору «дали по зубах»... А оце днями влада довго не могла спромогтися пояснити візит емісара Путіна Гризлова в Україну. А, скажімо, на прес-конференції для журналістів Президент Петро Порошенко взагалі видав бажане за дійсне, себто сентенцію, що його ставлениця – глава Нацбанку Гонтарева – є найкращим банкіром світу. І це в той час, коли за її правління гривня впала більше як втричі, а національна економіка, видається, взагалі вмерла.

І ось на цьому тлі Президент закликає Верховну Раду ще цієї сесії, яка завершується наприкінці січня, ухвалити зміни до Конституції з децентралізації. Питань немає. Вона архіпопулярна. Щоправда, виникають сумніви щодо прав і повноважень префектів, які, за задумом владців, мають право відкликати мерів, припиняти чинність обраних місцевих рад і т. ін. Та під прикриттям дискусії на цю тему, просувається пункт про особливості самоврядування в окремих (читай окупованих) районах Донбасу. Президент, Голова ВРУ б'ють себе в груди і рвуть вилоги, що жодного особливого статусу не буде, що для цього потрібно ще ухвалити окремі закони і т. ін. Але ж, шановні, вже нині ухвалити той злочасний закон і не вносить у тіло Конституції якісь тимчасові положення. Адаже Основний Закон утверджується на роки і віки. Невже вважаєте, що і російська окупація має тривати стільки ж? Не мають довіри до цих запевнень ані політики поза владою, ані політологи. Бо влада і далі, як кажуть галичани, завиває правду в папірці.

А тим часом повідомляють про безпрецедентний тиск на депутатів задля ухвалення запропонованих Президентом поправок. Чи знайдуться у парламенті триста «спартанців», які здадуть українські Термопіли, побачимо дуже скоро. А може, «битви» не буде: внесення поправок до Конституції, на яких так наполягають Путін, а ще – Меркель, Оланд, а також Порошенко, на голосування у парламенті так і не поставлять.

Богдан ВІЧАР.

ДАТА ІСТОРІЇ

22 СІЧНЯ – ДЕНЬ СОБОРНОСТІ –

СВЯТО УКРАЇНИ, ЯКЕ ВІДЗНАЧАЮТЬ У ДЕНЬ ПРОГОЛОШЕННЯ
АКТУ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
Й ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ, ЩО ВІДБУЛОСЯ 1919 РОКУ.

Свято встановлено, «...враховуючи велике політичне та історичне значення об'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки для утворення єдиної (собоної) української держави...»

У цей день також згадують іншу подію, яка відбулась на рік раніше – 22 січня 1918 р. – ухвалення IV Універсалу УЦР, яким проголошувалася повна незалежність УНР.

Відразу після утворення УНР (22 січня 1918 р.) і ЗУНР (1 листопада 1918 р.) почалася реалізація ідеї злуки. 1 грудня 1918 р. у Фастові був підписаний «Передвступний договір» про об'єднання УНР і ЗУНР, у якому було заявлено про неопозитний намір у найкоротший строк створити єдину державу.

3 січня 1919 року Національна Рада УНР у місті Станіславі (Івано-Франківськ) схвалила закон про об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Наддніпрянською Українською Народною Республікою в Народну Республіку. 21 січня 1919 р. в Хусті Всенародні збори ухвалили приєднати до Української Народної Республіки Закарпаття. Наступного дня у Києві в урочистостях з нагоди свята Злуки брала участь делегація – тридцять шість осіб – Західної області УНР.

22 січня було проголошено всенародним і державним святом. День видався погідний та гарний, з легким морозом. Київ був прикрашений національними синьо-жовтими прапорами, гербами. О 9-й годині ранку в усіх церквах відправляли богослужіння.

Головні урочистості проголошення злуки проходили на Софійській площі. При вході з вулиці Володимирської на Софійську площу було зведено триумфальну арку, прикрашену старовинними гербами. О 12-й годині розпочалася урочиста церемонія проголошення Акта злуки. На масовому вічу посол Західноукраїнської Народної Республіки Л. Цегельський передав грамоту Національній Раді «Про об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Великою Східною Україною» голові Директорії Володимиру Винниченку.

Член Директорії Федір Швець урочисто зачитав Універсал Директорії:

«...Віднині воедино зливаються століттями відірвані одна від одної частини

єдиної України – Галичина, Буковина, Закарпаття і Наддніпрянська Україна. Здійснилися віковічні мрії, для яких жили і за які вмирили найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ увільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення незрозумілої, незалежної української держави, на добро і щастя українського народу».

Після урочистого проголошення злуки на Софійській площі відбувся молебень, а потім – військовий парад під керівництвом полковника Івана Чмоли. Приймав парад полковник Євген Коновалець.

Об'єднання українських земель відбулося юридично та політично. Проте державне об'єднання не відбулося. Тому перед фактом військової катастрофи восени 1919 і в 1920 роках уряд та військове командування ЗУНР та УНР дбали передусім про свої регіональні інтереси. Це яскраво проявилось в процесі переговорів Симона Петлюри з польським керівництвом та в підписанні ним 21 квітня 1920 року Варшавського договору, згідно з яким, за визнання Польщею Директорії УНР, очолюваної С. Петлюрою, та надання військової допомоги проти більшовицьких урядів Росії та України. Польщі передавалася Галичина, Холмщина, Підляшшя й Західна Волинь (зокрема повіти Рівненський, Дубнівський та частина Кременецького).

Окупація Польщею Західноукраїнських земель знову відсунула на невизначений період возз'єднання всіх українських земель. Воно відбулося лише у вересні 1939 року, але не як втілення в життя віковічних прагнень українського народу, а як результат таємної радянсько-німецької змови від 23 серпня 1939 про сфери впливу. Та надії людей не справдилися. «Свято свободи, що прийшло зі сходу», обернулося для населення жорстокими буднями. Методи, якими було здійснене нове об'єднання «сходу» і «заходу» в 1939 році, попилиши в думках мільйонів українців незагоєні рани.

І нині Україна знову змушена боротись і боронити свою соборність від одвічного ворога – Росії. Вірно, що у XXI столітті ми таки утвердимо свою соборність навіки.

Владислав ВЕРСТЮК

СЕСІЇ РАД

ТАКИЙ ПРОБЛЕМНИЙ БЮДЖЕТ

3-тя сесія обласної ради 7-го скликання, що відбулася 15 січня, засвідчила налаштованість обранців на ділову роботу задля розв'язання болючих проблем.

Скажімо, голова постійної комісії обласної ради з питань євроінтеграції, міжнародного співробітництва, інвестицій та розвитку туризму Ігор Дебенко зачитав, а депутати одностайно підтримали звернення до Президента України П. Порошенка, прем'єр-міністра А. Яценюка, Голови Верховної Ради В. Гройсмана та голови Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення Ю. Артеменка, в якому констатовалося: програмне вдосконалення національних телерадіоканалів протягом нинішніх свят укротило гостру необхідність врегулювати обов'язкову присутність державної мови в вітчизняному медіа-просторі. Адаже новорічні шоу, за підрахунками експертів від громадськості, були українськими лише на 4 відсотки. Наслідком недотримання в державі законодавства про захист інформаційного простору України може стати по-ступове витіснення з національного медіа-контенту української мови й цілковите захоплення його російською. Із загальної кількості пісень, які передаються в ефір відкриті радіостанції країни, україномовні становлять лише близько 4,9 відсотка, а мовою агресора – 40,2 відсотка (чит. 2 стор.). На україномовні газети припадає менше третини загального тиражу всієї преси в країні. Депутати обласної ради розцінюють повзучу русифікацію мас-медійного простору України не лише як серйозну загрозу національній безпеці, а й як порушення конституційних прав та приниження національної гідності жителів Івано-Франківщини, 96 відсотків яких спілкуються українською мовою і вважають її рідною. Тож вони застерігають: щоб не довелось після оголошення року збереження державної, української, мови в незалежній Українській державі!

Далі депутати підтримали звернення до столичної влади щодо збільшення фінансування ремонту доріг, на передачу з Держбюджету коштів на фінансування професійно-технічних та інших середніх навчальних закладів, розподілу екологічного податку, через несправедливість останнього область одержала бюджетну «діру» в 116 мільйонів гривень.

Депутати – голова облдержадміністрації Олег Гончарук, Манолій Піщурак, Андрій Мироняк, Олег Загурський, Марія Рудик, Василь Попович, Олег Токарчук, Тарас Виноградник, заступник голови обласної ради Ольга Галабала, голова постійної комісії облради з питань бюджету, фінансів та податків Микола Палійчук, а ще народний депутат Юрій Дерев'яно вказували на обмеженість фінансування багатьох важливих регіональних цільових програм і потреб області.

На пропозицію обласної асоціації учасників АТО утворено нову постійну комісію – з питань захисту інтересів учасників і ветеранів АТО на сході України та їхніх сімей. Інший профільний комісії змінили назву. Вона називається: з питань захисту прав людини, законності, правопорядку, антикорупційної політики, люстрації та очищення влади.

За пропозицією голови облради Олександра Сича до кожної комісії на правах радників введено по два учасники АТО. Затверджено Положення про Президію облради і план її діяльності. Ухвалили ряд інших важливих рішень.

Н. К.

АНОНС

Народний дім «Просвіта»
ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка
Управління культури, національностей та релігій Калуської міської ради

Вклонімося пам'яті молодих патріотів, членів осередку ОУН,
яких розстріляли у 1941 році в Дем'яновому лазі біля Івано-Франківська.
Вклонімося пам'яті Героїв Небесної сотні та загиблим Героям АТО.
Слава Україні! Героям слава!

ЗАПРОШУЄМО НА ВИСТАВУ МИКОЛИ КАРДАЩУКА «МИ ЖИВІ»
у постановці народного театру «Легенда»,
яка відбудеться 24 січня о 15.00 в НД «Просвіта».

Вистава приурочена річниці подвигу української молоді під Крутами.
Режисери – Леся Піцик, Ірина Хемич.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

«Покайтесь, бо Небесне Царство близько», – цими словами почав свою проповідь і спасенну місію Ісус після хрещення в Йордані, після сорокаденного посту в пустелі й спокус диявола. І до сьогодні цей заклик Христа є так само важливий для всіх, хто хоче і прагне спасіння. Необхідне тільки правильне розуміння цього священного і спасенного акту, глибоке переосмислення свого правдивого гріховного стану, рішучий намір і відповідна дія в поборенні конкретних гріхів, пристрастей і вад. З гріхами наче простіше. З них можна висповідатися, відбути накладену покуту й намагатися їх більше не допускати. А ось пристрасті побороти значно важче. Якщо вони вже стали звичкою, другою природою. Але ж немає іншого шляху очищення свого серця, тобто переродження в нову людину.

Великий святий вчитель духовного життя авва Доротея

СПАСІННЯ В НАШ ЧАС

стверджує, що всі наші кризи – від наших ненаситних пристрастей, які роблять нас своїми рабами. З великої кількості він виділяє три: ласолюбство, славолюбство і грошолобство. Вони і є коренем усіх наших бід. Жажливими і згубними є пристрасті жадібності й захлапності, які відкидають всяку мудрість і поміркованість. Цікавий і повчальний випадок, як один пацієнт прийшов до лікаря по ліки від жадібності. «Але більше, більше дайте мені», – просив він.

Духовно-моральна криза. Все частіше чуюмо або читаємо про це, хоч духовність і моральність – це різні поняття. Згідно світських енциклопедичних словників і довідників, моральність – це розвинений інтелект, культура, освіта, просвіта, ерудиція, вміння поводитися. А духовність – дещо інше. Це

спасіння від гріха. Спаситель вказав на шлях спасіння через покаяння. І пройти його – це повернутись до раю, до Царства Небесного на землі, про яке молимося у молитві «Отче наш». Та спочатку необхідно очистити своє серце від гріховного бруду, і тоді, як відкрив нам Господь, самі станемо вмістилищем і носієм цього Царства.

«Чоловік житиме не самим хлібом, а кожним словом, що виходить з уст Божих», – відповів спокусникові Спаситель на його лукавий закид.

Хліб земний, як і все земне, – для короткотривалого земного життя. А вічне Боже Слово – для вічності. Ось і вся різниця між Божими і людськими, небесними і земними, вічними і мінущими цінностями. Вибираймо Божі, небесні й непромінальні цінності.

Справжньою духовністю і євангельською моральністю є СОПРИЧАСТЯ СВЯТОМУ ДУХУ БОЖОМУ, яке звершується через покаяння. І воно не припускає жодної найменшої тіні гріха і зла. В цьому важливим і вирішальним є не лише ревне сповнення Заповідей Божих, але й поборення всіх пристрастей і вад.

Християнська духовність і євангельська моральність закликають бути слугами для всіх, здобути мир, смирення, покору і навіть (!) любов до ворогів. Чи могла б людина придумати цю заповідь любові?

Святий Йордане, твоя свята вода донині є цілющою Божою силою, Божим Святим Духом як невгасимим вогнем любові, нею сам Спаситель світу сьогодні і до кінця буде спалювати всяке зло і гріх. Тож покаянням ввійдімо в це спасенне полум'я, щоб вийти з нього чистими і святими.

Михайло МЕЛЬНИК,
священик

ДОПОКИ?!

ЄВГЕН РИБЧИНСЬКИЙ
ПРО НОВОРІЧНЕ
ТЕЛЕБАЧЕННЯ:

Якщо б у Франції цілодобово крутили англійську музику, а в Туреччині арабську, якщо б у Польщі на Новий рік співали німецькою, а у Китаї японською, цих країн, як і їхніх народів, незабаром просто не існувало б.

В Україні триває експансія російськомовної попси. А нам усе ще здається, що йдемо у цивілізований світ, ми впевнені, що ми – нація, в той час як 90 відсотків їсть олів'є, дивлячись «Інтер»? Тьфу!

Якщо б євреї, яких Мойсей водив пустелею, співали там єгипетських пісень, вони б і досі були рабами. А українці слухають російське, говорять російською і дивляться російське!

Якщо українці не в змозі перейти на мову свого народу, вони залишатимуться рабами того народу, мовою якого говорять! Крапка.

Питання не обговорюється! Ганьба!

АКТУАЛЬНО

ДОЛУЧИТЬСЯ
ДО «УКРАЇНСЬКОЇ
АЛЬТЕРНАТИВИ»

25 грудня 2015 р. відбулося засідання Ради Форуму «Українська альтернатива», на якому розглянуто організаційні питання:

1. Співголовами форуму з наступним головуванням на засіданнях та виконанням підготовчої організаційної роботи Обрані Павло МОВЧАН, Микола ГОЛОМША, Євген ШЕВЧЕНКО, Георгій ФІЛІПЧУК.

2. У другій половині квітня 2016 року буде проведено другий етап Всеукраїнського форуму «Українська альтернатива».

3. Сформовано експертні групи з таких гуманітарних проблем: мовна, інформаційна, культурно-мистецька, видавнича, кінематографічна, історична, екологічна.

Павло МОВЧАН,
співголова форуму

АГІЙ!

І ТУТ МОСКАЛІ

КИБЕРАТАКУ НА «ПРИКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО»
РОЗСЛІДУЄ МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ США

У міністерстві внутрішньої безпеки США вважають, що вірус BlackEnergy вочевидь заразив українську систему через перекодований файл Microsoft Word. Воно заявило про допомогу відповідним українським держструктурам у розслідуванні кібератак на енергомережі «Прикарпаттяобленерго», повідомляє інформагенція «Reuters».

На думку представників відомства, вірус BlackEnergy, вочевидь, заразив українську систему через перекодований файл Microsoft Word.

У міністерстві вважають код BlackEnergy подібним до шкідливого коду, який виявили у 2014 році в американській системі, що

використовується для управління важливими інфраструктурними об'єктами в США. Утім, про успішні атаки, які би призводили до збоїв в американській системі енергопостачання, невідомо.

Кібератаки, що сталися у грудні 2015 року, призвели до знеструмлення домогосподарств 80 тисяч споживачів електроенергії. Експерти називають 23 грудня першою відомою в історії кібератакою на енергомережі. Американська компанія з аналізу шпигунства «Sight Partners» поклала відповідальність за атаки на російську хакерську групу «Sandworm». «Sandworm» відповідальна також за кібератаки

ЗДОРОВ'Я

ЯК ВБЕРЕГТИСЯ ВІД МОРОЗУ

Українці потерпають від морозної погоди, вже навіть є декілька жертв переохолодження. Як вберегти своє здоров'я і почуватися комфортно при низьких температурах? Пропонуємо вам основні поради спеціалістів.

1. Вдягайте вільний одяг

Дуже часто кінцівки можуть замерзати не так через холод, як через погану циркуляцію крові. Тому краще вдягати такий одяг, який не сковує рухів та не передавляє кінцівки, наприклад, рукавиці з тугою резинкою, або надто щільні чоботи.

2. Їжте більше спецій

Спеції здатні не тільки задовольнити смакові рецептори, але й покращити кровообіг. Такі продукти як куркума та імбир мають сильні протизапальні властивості. Куркума також сприяє розслабленню і розширенню судин, що попереджує замерзання. Про користь часнику в холодний період року відомо всім. Німецькі вчені довели, що, окрім захисту від мікробів, щоденне вживання половини зубчика часнику покращує стан артерій та капілярів на 50 відсотків.

3. Рухайтеся

Очевидно, що рух покращує циркуляцію крові в організмі. Тому треба бути максимально жвавим: гуляти, користуватися сходами замість ліфту, виконувати фізичні вправи. Це допоможе тілу підтримувати свою внутрішню температуру.

4. Вживайте ліки

Сьогодні можна знайти медикаменти, які розраховані спеціально на підтримку задовільної циркуляції крові. Часто вони містять спеції, які мають термогенні властивості. Також можна придбати ліки на основі гінкго білоба, трави, що підтримує кровообіг.

ВАРТО УВАГИ

Пенсіонери Калушини відтепер отримують консультації дистанційно – за допомогою скайп-зв'язку. Ця послуга з'явилась, коли в ряді місцевих бібліотек відкрились соціальні фронт-офіси. Наразі люди похилого віку с-ща Войнилів, сіл Голинь та Новиця можуть скористатися нею.

ПЕНСІЙНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ – ЧЕРЕЗ ІНТЕРНЕТ

– Така організація обслуговування мешканців віддалених населених пунктів, – прокоментував перший заступник начальника управління Пенсійного фонду України в Калуші та Калуському районі Степан Різник, – це наш курс на активне використання

на українських урядовців та ЗМІ, а також деякі країни ЄС та НАТО, включно із США.

Раніше американська напівурядова аналітична група «Electricity Information Sharing and Analysis Center» (E-ISAC), котра спеціалізується на захисті енергомереж у Північній Америці, заклала своїх членів краще запроваджувати багатоступеневий захист енергомереж від потенційних кібератак, наголошуючи на тому, що інцидент із «Прикарпаттяобленерго», схоже, став результатом «координованих зусиль зловмисників». «E-ISAC» підготувала з цього приводу конфіденційний звіт і надалі розслідує інцидент у співпраці з урядом США.

Міністерство внутрішньої безпеки США було створене у 2002 році після терактів 11 вересня з метою запобігання тероризму.

5. Носіть зручне взуття

Багато жінок приносять у жертву красі тепло свого організму. Вони вдягають тонкі шкарпетки або гарне, але міжсезонне, взуття. Саме переохолодження ніг може призвести до цілого списку жажливих наслідків, запевняють лікарі.

6. Пийте достатньо води

Зволоження необхідне організму не лише у спеку. Для задовільного функціонування клітин і, як наслідок, для правильного кровообігу, вони мають містити в достатній воді. Жінкам спеціалісти рекомендують вживати мінімум два літри води в день, чоловікам – два з половиною.

7. Уникайте шкідливих жирів

Жири, які містяться у маргарині, пересмажених продуктах, деяких видах печива, викликають звуження судин. Це призводить до замерзання організму. Тому в холодний період слід обмежити вживання надто жирних продуктів.

8. Зігрівайтеся поступово

Найпоширеніша помилка замерзлим – стрибати у гарячу ванну. Деякі судини можуть просто тріснути від різкого перепаду температур. Тому необхідно «розмерзатись» повільно, наприклад, розтерти ноги й занурити їх у теплу, а не гарячу, воду.

9. Займайтеся спортом

Якщо організм у гарній фізичній формі, його терморегуляторні можливості дають змогу максимально швидко пристосуватися до холодних температур. Адаптивні розвинена людина апіорі має гарний кровообіг, а м'язи, в свою чергу, захищають від холоду.

Зі сторінки «Наше Прикарпаття»

Володимир КРИВОРУЧКО

ТАК ДУМАЮ

ПЛЮСИ
Й МІНУСИРОЗДЕРЖАВЛЕННЯ
ПРЕСИ*

Закон про роздержавлення преси, ухвалений ВР 24 грудня 2015 р. потребує допрацювання.

Річ у тім, що серед багатьох місцевих комунальних видань, часом нецікавих і нерентабельних, є й багато таких, які є необхідним знаряддям у боротьбі з корупцією, базуючись на наріжних засадах демократії про свободу слова.

Для ясності найкраще навести приклад такого видання.

У Одесі, зрусифікованому через 350-літню окупацію України україноненависницькою Москвою та дикунське, азіатське упослідження української мови, серед низки успішних російськомовних ЗМІ, існує єдина газета державною українською мовою – «Чорноморські новини», яку не терпіли й старалися ліквідувати холуї державного злочинця Януковича.

Проголошення української мови державною мовою України вимагає від держави відповідного ставлення до відродження функціонування української мови в усіх сферах життя. Це вимога історичної справедливості, вимога тисяч загиблих у боротьбі за Незалежність України патріотів, вимога мільйонів заморених голодом українських селян та мільйонів розстріляних і замучених у сталінських ґулагах українських письменників, журналістів, артистів, учених і навіть студентів.

Державна мова України в таких містах як Одеса на ділі є мовою меншини. І як мова меншини вона підпадає під дію «Європейської хартії про мови меншин». Ця хартія вимагає всілякого сприяння мовам меншин.

Ухвалюючи закон про роздержавлення преси, депутати ВР, не врахували обставин таких видань, як «Чорноморські новини». Хоч газета дотримується всіх наріжних засад демократії і є зразком втілення свободи слова в життя, а також непримиренним ворогом корупції та корупціонерів. Держава, яка проголосила метою № 1 боротьбу з корупцією, має дбати про існування таких видань, як «Чорноморські новини».

У згаданому вище законі має бути стаття, яка стосується таких видань. Держава мусить визнати за такими виданнями право існувати, як напівдержавні й напівприватні видання, бо, ведучи боротьбу з корупцією, держава має дбати про тих, хто на ділі зарекомендував себе борцем із цим раком суспільства.

Очевидно, що в Україні знайдеться більше таких видань, які потребують спеціального статусу в законодавстві.

Цього вимагає час і курс на зміну хабарницько-корупційних порядків у державі.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ
*Зберігаємо правопис автора

ВРАЖЕННЯ

ЩОБИ ВОСКРЕСЛА СПРАВЖНЯ УКРАЇНА

Вже стало доброю традицією щорічно 1 січня відвідувати малу Батьківщину провідника ОУН Степана Бандери – село Старий Угринів на Калушчині. Ось і цьогорічного першосічневого морозяного ранку з Коломиї вирушив колектив народного хору «Просвіта». Тут, на рідній землі видатного провідника української нації, при велелюдді відбулися урочистості, присвячені 107-ій річниці його народження. Лопотіли на вітрі синьо-жовті та червоно-чорні знамена, а також свободівські. Духовенство відслужило панахиду, до підніжжя пам'ятника лягли квіти. Віче, в якому взяли участь представники влади, молодіжні націоналістичні організації, ветерани ОУН-УПА, бійці АТО, представники громадських організацій урочисто відкрив коломиїський народний хор «Просвіта» під орудою Романа Хімея. І так актуально звучали у його виконанні пісні «Пильнуй, Україно, пильнуй своєї гіркої свободи» та «Україні слава», які закликали:

**Вставай, Україно, вставай,
Пора вже найвища настала.
Ця банда московська усіх вже дістала,
Вставай, Україно, вставай!**

Хорист-просвітянин Іван Липчук прокинуто читав вірш «Навколо радості так мало». Принагідно зауважу, що вірш написаний Володимиром Сосуром далеким 1926 року майже через 70 літ повернувся в Україну. Поетичний твір, якому майже століття й досі не втратив актуальності!

У Старому Угринові хористи мали змогу відвідати історико-меморіальний музей імені Степана Бандери, споруджений 2000-го року, а також батьківську хату, де народився великий син України, помолилися біля кам'яного хреста, якого активісти привезли тогоріч з Мюнхена з могили Провідника. Була і пам'ятна світлина хору від київських журналістів біля пам'ятника лідерів нації. Це вже третій споруджений пам'ятник, перші два були зруйновані ворогами у 1990 і 1991-их роках. Тут, на рідній землі Бандери, відчувається дух боротьби за Україну. Як бракує нам сьогодні саме таких провідників

нації! Віримо, що безкорисливі й тверді, як граніт, патріоти-бандерівці не зрадять ідеї Провідника ОУН. Віримо й у те, що колись угринівська земля прийме в свої обійми прах вірного сина України.

Повертаючись до Коломиї надвечір'ям, коломиїські хористи при нагоді відвідали Долину, а саме храм УГКЦ Серця Ісуса і Серця Марії, привітали його пароха о. Вітольда Левицького, засновника традиційного конкурсу духовної пісні «З пісню до Бога» ім. Кардинала Мирослава Любачівського. З радістю і теплотою зустрів отець Вітольд коломиїських хористів та косівських активістів, яких щиро благословив на долинські землі. Ввись під склепінням церкви лунала дзвінкоголоса коляда у виконанні о. Вітольда і просвітян. Є надія, що вже не доведеться довго чекати, щоб Україна відзначала Різдво Ісуса разом з цілим світом 25 грудня, а не із запізненням аж 7 січня.

Одухотворені колядою, яка оновлює душі, мрії і сподівання на зміни в Україні, ми впродовж усієї подорожі разом із косівськими друзями співали патріотичних пісень, колядували. Поїздки здійснили завдяки відділу культури Косівської райдержадміністрації, який забезпечив комфортабельним автобусом, та Ганні Рибчук – голові ГО «Косівський майдан». Многоліття вам і Божої ласки!

Мирослава ГРУШЕВСЬКА,
член НСЖУ, староста хору

ДІЯ

ДЛЯ ПОТРЕБ АТО

Відійшов в історію минулий, 2015-ий, рік. Був він нелегким як для держави, так і для просвітян. Разом з усім народом вони переживали труднощі буття і, як могли, допомагали країні вистояти у війні проти Росії. Майже у всіх районах області просвітяни організували й долучалися до заходів зі збору коштів і продуктів для потреб АТО. У більшості районів проводилися зустрічі з учасниками АТО, благодійні концерти для збору коштів.

В Івано-Франківську та в деяких районах (Снятинський, Тлумацький, Калуський) просвітяни виготовляли маскувальні сітки. В обласному центрі проведено благодійний концерт, кошти з якого перераховані для потреб АТО. Заступник голови міськкоб'єднання «Просвіти» отець Орест Путько працював капеланом в одному з підрозділів українських військ у зоні АТО. Голова обласного об'єднання С. Волковецький та член Правління М. Янишівський за власні кошти придбали бінокль і вручили під час проведення просвітянського заходу у їхньому рідному селі бійцеві АТО М. Витвицькому.

У цій діяльності особливо відзначилося Коломиїське райміськкоб'єднання (голова – В. Глаголюк) і Тлумацьке райоб'єднання (голова – Г. Дзьоба). На Коломиїщині волонтери-просвітяни Віталій Костюк, Віталій Сокур та Ігор Павлюк п'ять разів виїжджали з гуманітарною допомогою в зону АТО. Ольга Баранецька та Геннадій Романюк зібрали кошти й закупили прилади нічного бачення, каски, бронезилети, які самі відвезли у військову частину у Луганську область. Активіст «Просвіти» Михайло Беркешук брав участь у будівництві оборонних споруд у зоні АТО. Осередок «Просвіти» у Коломиїському коледжі двічі організував ярмарок-виставку, де зібрали 25 тис. грн., які передали пораненим та інвалідам – учасникам АТО Коломиїщини. «Просвіта» Тлумацького району у всіх школах району організувала збір продуктів і коштів. У рамках благодійних акцій «Повертайтеся живими» та «Благодійний ярмарок» було зібрано майже

80 тис. грн. У День захисника України було відправлено понад 700 листів бійцям АТО. Для потреб АТО було передано 1000 банок домашніх закруток та 2 т овочів, а також понад сотню пар теплих шкарпеток, шарфи і шапки, 103 пари теплих рукавиць, виготовлені активістами маскувальні сітки.

Осередок «Просвіти» музею «Гуцульщина-Покуття» (Оксана Ясінська та Ярослав Ткачук) організував центр збору гуманітарної допомоги і коштів для допомоги бійцям АТО. За рік зібрано понад 100 тис. грн.

Осередок центральної бібліотеки і члени Ради «Просвіти» Коломиїського райміськкоб'єднання зібрали бібліотеку книжок, які відправили у Луганську область. Десять просвітян Коломиїського району – безпосередні учасники АТО. Група учасників художньої самодіяльності відділу культури Коломиїщини (всі просвітяни) виїжджали з концертами в Маріуполь.

Подібну роботу проводили також просвітяни Верховинського, Городенківського, Долинського, Косівського, Калузького, Снятинського, Тисменицького, Надвірнянського районів, Галицького райоб'єднання.

«Молода Просвіта» організувала цикл інтерв'ю з бійцями АТО, які перебували в полоні, для підготовки матеріалів до судового позову в міжнародні інстанції. Активісти «Молодої Просвіти» ініціювали надання спеціалістами психологічної підтримки бійцям АТО.

Михайло СІЧКА,
відповідальний секретар
Івано-Франківського
ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

ОФІЦІЙНО

ІНФОРМАЦІЯ ПРО РОБОТУ ПУНКТИВ ОБІГРІВУ НА ТЕРИТОРІЇ МІСТА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА В ЗИМОВИЙ ПЕРІОД 2016 РОКУ

На вимогу міського голови, рішення міської комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій від 05.01.2016 р. та з метою запобігання переохолодження громадян у зимовий період з 06.01.2016 р. утворено цілодобові пункти обігріву на базі:

Центральної міської клінічної лікарні – вул. Г. Мазепи, 114;
Міської клінічної лікарні № 1 – вул. Матейки, 34;
Міської дитячої клінічної лікарні – вул. Чорновола, 44;
Міського пологового будинку – вул. Чорновола, 47.
Утворено денні пункти обігріву на базі:

Міська поліклініка № 1 – вул. Чорновола, 59а;
Міська поліклініка № 2 – вул. Довга, 42;
Міська поліклініка № 3 – вул. Франка, 30;
Міська поліклініка № 4 – вул. Вовчинецька, 196а;
Міська поліклініка № 5 – вул. Привокзальна, 17.

Це дасть можливість громадянам за потреби зайти у ці лікувальні заклади, погрітись і, в разі необхідності, отримати необхідну медичну консультацію чи допомогу.

Інформація про створення та розташування цілодобових і денних пунктів обігріву розміщена на сайтах і соціальних мережах міста, а також спрямована у чергову частину МВ поліції, УДСНС в області, управління з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Черно-

бильської катастрофи облдержадміністрації, служб оперативного реагування міськвиконкому **1580.**

Крім того, на базі будинку нічного перебування за адресою **вул. Млинаруська, 2а** теж розгорнуто цілодобовий пункт обігріву, де громадяни мають змогу в цілодобовому режимі скористатись рядом соціально-побутових та медичних послуг, зокрема:

ночівля;
санпропускник;
дезкамера;
надання гуманітарної допомоги (одяг, взуття);
первинний огляд медичною сестрою;
видача скерувань для проходження медогляду.

З ініціативи міського голови та рішення міської комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій на базі:

підстанції № 1, вул. Вовчинецька, 221;
підстанції № 2, вул. Січових стрільців, 42;
підстанції № 3, вул. Гетьмана І. Мазепи, 162;
підстанції № 4, вул. Тролейбусна, 10;
комунального закладу «Івано-Франківська станція швидкої медичної допомоги»

створено цілодобові пункти обігріву.

Ігор ВЛІЗЛО,
начальник управління з питань надзвичайних ситуацій виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради

ВІДУК

В одному з чисел «ГП» привернула мою увагу невеличка замітка В. Бабія про Михайла Петрушевича, священика й літератора, уродженця села Космач Богородчанського району, в котрій автор іще раз привернув увагу громадськості до цієї малодослідженої постаті в історії літератури нашого краю кінця XIX ст. (8 вересня минуло 120 літ, як він відійшов у вічність, маючи всього 26 років від роду).

НАС СИЛЬНІШИМИ РОБИТЬ ВДЯЧНА ПАМ'ЯТЬ

Зокрема, автор висловив пропозицію щодо видання творів М. Петрушевича, розкиданих у тогочасній періодиці як під власним ім'ям, так і під псевдонімами Михайло Новицький, Мокій Євдокійович та ін. Виняток становить хіба що оповідання «Градобур», яке видруковане у збірнику «Бібліотеки української літератури» в томі «Українська новелістика кінця XIX – поч. XX ст.», що було видане «Науковою думкою» у 1989 році. Воно ж побачило світ у цьому академічному виданні завдяки високій оцінці Великим Каменярем як одного з найпримітніших, надісланих на конкурс новелістичних творів, що був оголошений правлінням Наукового товариства ім. Шевченка та редакцією журналу «Зоря». До слова, перше, друге і третє місяця у вищезгаданому конкурсі відповідно зайняли «Хата в балці» Бориса Грінченка, «Весняні бурі» Осипа Маковея та «За ддя загального добра» Михайла Коцюбинського.

Отож для вагомшої мотивації цілком слушно, як на мене, пропозиції В. Бабія дозволити собі повернути читача в останні роки XIX ст. і запросити разом погортати журнал «Зоря» за 1895 рік, де, зокрема, в 11 числі знаходимо Фран-

кове: «З інших оповідань, що були предметом нарад комісії, вирізняється особливо оповідання «Градобур»... З огляду на оригінальність теми, бистроту обсервації народного життя, пластику представлення деяких подробиць і яркості малюнка, оповідання се вирізняється між усіма творами сего конкурсу. Автор – талант надзвичайний і сильний, жаль тільки, що не вироблений...»

Зазвичай, поодинокі автори, які робили спроби щось донести широкому загалові про М. Петрушевича, на цих словах зупиняли цитування. Я ж дозволю собі продовжити далі, позаяк оповідання списане з життя моєї рідної Новиці кінця 80-их років XIX ст. з конкретними прізвищами. «...Показано тут мужика, побитого, скривдженого і ненаходячого правди. Горівка, домашні і сусідські гризоти, вкінці вплив читання всяких божественних та апокрифічних творів і загальна темнота оточення доводять його до божевілля. Сцена, як мужики з усього села збігаються дивитися на божевільного і «давати йому раду», описана дуже гарно, хоч, може, трохи пересадно ярко. Одужавши трохи з нападу божевілля сей мужик в часі надходячої градової бурі почуває в собі над-

природну силу, біжить на горб за селом, кидається під хрест і «бореться» з бурєю, поки в кінці не удається йому прогнати її. І відтепер він стає справжнім фаховим Градобу-

ром. Коли б не сей кінець, котрий може посунути думку, що автор пише се на серйозно, і коли б узагалі писательська техніка і почуття міри естетичної у автора були більш вироблені, оповідання се можна б було признати одним з найліпших з усього, що було надіслано на сей конкурс».

Оповідання «Градобур» було особливим і для самого автора. У ньому він намагався не лише точно передати побачене, пережите, але й як священик простежити і художньо дослідити, як значив у передмові до вже згаданого мною академічного видання І. Денисюк «...складні переплетіння пластів свідомості й підсвідомості у час надзвичайного нервового збудження, що межує з божевіллям». Імовірно, що саме це оповідання автор давав читати Б. Лепкому, з яким приятелював у часі свого навчання у Відні, до поради якого прислухався.

Про них обох поспіє вже у першому році XX століття І. Франко писав: «В сучасній галицькій новелістиці бачимо різнобарвну китицю індивідуальностей».

Віра ПЕРЕГІНЯК,
с. Новиця Калузького району
(Закінчення буде)

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Івано-Франківські обласне та міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка щиро вітають з днем народження просвітанів

Василя БАБІЯ,
Лідію БРИНДЗЕЙ,
Ярославу ЛЕВИЦЬКУ,
Петра АРСЕНИЧА,
Володимира БОЦЮРКА,
Степана ПУШИКА,
Євгена РОМАНИШИНА.

Свою багаторічною плідною працею, діяльною участю у важливих громадсько-політичних заходах, своєю людською щедрістю ви зробили й робите значний особистий внесок у процеси духовного відродження України. Знаємо й високо цінуємо вашу самовідданість і просвітницьку працю на благо України.

Прийміть від нас слова щирої вдячності за працю розуму й серця, спрямовану на утвердження Української держави, активну життєву позицію і діяльність зі створення надійної духовної та інтелектуальної основи розвитку суспільства та особистості.

Від душі бажаємо міцного здоров'я, творчого натхнення і многих благословенних літ!

З роси і води!..

Голова ОО ВУТ «Просвіта»

ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ,

голова ІФ МО ВУТ «Просвіта»

ім. Т. Шевченка Василь БОЙКО

У НД «ПРОСВІТА»

СВЯТО ВДАЛОСЯ...

Майже три сотні просвітанів і їхніх симпатиків зібрався на Василю, у старе Новоріччя, в актовій залі НД «Просвіта» на святкування «Різдво у Просвіті». Прийшли поважні й почесні члени «Просвіти», громадсько-культурного товариства «Бойківщина», «Надсяння», Союзу

«Дивна новина» заспівав для товариства зведений гурт колядників

українок, «Жіночої громади», ВГО «Українці Донбасу і Криму», Всеукраїнського братства ОУН-УПА, дивізійників, Всеукраїнського об'єднання ветеранів, Товариства політ'язнів і репресованих, первинних просвітанських осередків Івано-Франківського національного медуніверситету, Національного університету нафти і газу, просвітанського науково-культурного товариства «Світло», Польського товариства ім. Ф. Карпінського та інші. Дійство звело для спілкування людей знайомих і незнайомих, котрі зустрічаються часто і не дуже, бачились одні з одними давно чи недавно... І тому так радісно й привітно звучало зусібіч: «Христос рождається!» – «Славімо Його!».

І ось під різдвяну мелодію відкривається завіса і зведений гурт разом з усім залом співає коляду «Дивна новина».

– Різдво Христа як історична евангельська подія дала людству, як і його часті – українському народу, шанс на спасіння, перспективу поступу шляхом духовності, здобуття моральних чеснот і насамперед любові, – сказав, вітаючи присутніх, голова ОО ВУТ «Просвіта» Степан Волковецький. – Святкувати «Різдво у Просвіті» в такому широкому доброзичливому колі стає вже традицією, яка єднає нас у спільних помислах

і діях на благо України і всієї української спільноти. Країна, народ і ми як його частка проходимо великі випробування. У їхньому горнілі, у боротьбі з російським агресором і постане справді незалежна Україна. Адже на нашому боці правда, а де правда – там перемога.

І в цьому нам допоможе Новонароджений Ісус. Хай різдвяні свята, зігріті українською традицією, спільними почуваннями, молитвою і колядою, зміцнять дух, додадуть упевненості й віри в щасливе майбутнє...

З Різдва і Новим роком привітала присутніх і побажала миру, радості, Божої благодаті та ще й завіщувала заступник начальника департаменту культури, національностей і релігій Мирослава Корнелюк.

І завірувало у НД «Просвіта» різдвяне дійство. Колядували, віншували, щедрували, водили Маланку і солідні виконавці – гурт осередку «Світло», який своїм виступом завершив свято, так і молоді, юні, а то й шойно розквітлі таланти – Анастасія Павлюк, Романія Микитчук, Софія Рудик, Ярослав Андрусак, Ірина Шегеда, Надія Самборська, Юлія Гробельна, Оксана Кречко, Настя Фученко... А ще гурти «Калина» Міського народного дому, ЗОШ № 16, «Пшеничне перевесло» ОО «Жіноча громада», «Ромашка» с. Іванівка Богородчанського району, товариств «Бойківщина», «Надсяння», «Союзу українців», «Українці Донбасу і Криму» та інші. А насамкінець усе велелюдя радісно і натхненно заспівало «Щасливого Різдва, щасливого нового року»...

Богдан ВІВЧАР

УКРАЇНЦІ У СВІТІ

АҒРОНОМ МИХАЙЛО СЕНЬКІВ З ФЛОРИДИ

Долі українців в еміграції складають по-різному. Але більшість із них завжди знаходила способи, щоб себе проявити у різних сферах діяльності, а ще залишити добру згадку. Такими були і два брати – Сеньків Іван та Михайло, уродженці Київців, що між Єзуполем та Побережжям.

Проте якщо про першого з них Івана Сеньківа – відомого вченого, етнографа, історика, автора монографії «Гуцульська спадщина» у нашому краї відомо, то про його брата відомостей дуже мало. І ось нещодавно у колишнього вчителя історії Єзупільської школи, теж Михайла Сеньківа, я дізнався про його стрію і тезку. Найцікавіші факти з його біографії пропонуємо читачам нашого часопису.

Михайло Сеньків, син Миколи й Теклі (з дому Кушнір) народився 2 червня 1920 року на хуторі Київці, які тоді входили до села Побережжя. Після закінчення народної школи у Єзуполі вступив до Державної української гімназії в Станіславові. Потім навчався на механічному відділі ліцею у Львові.

Під час німецької окупації відбув п'ятимісячні курси для волосних секретарів збірних громад і працював деякий час у ґміні в Богородчанах. Навесні 1942 року Михайло Сеньків став лісовим практикантом у Карпатах з метою вивчення лісництва у майбутньому. У 1943 році він виїхав на роботу в Німеччину й замешкав у містечку Таранто біля Дрездена. Тут він влаштувався помічником-асистентом професора Гагера у Лісовій академії. Однак у зв'язку з наступом Червоної армії і закінченням війни він змушений був тікати далі на захід.

Спочатку М. Сеньків опиняється у британській зоні окупації, а відтак переїжджає до Мюнхена, де продовжує свої студії у місцевому університеті.

Пізніше Михайло Сеньків з Німеччини перебирається до США. Там він багато років займається вирощуванням, рекламою і розпродажем спеціального виду трави «ЗОЙСЯ» для прикраси травників, парків і скверів. Праця агронома спочатку у фірмі підприємця Фрідберга, а пізніше на підприємстві Лейкленд Нірсеріс була нелегкою. Потрібно було шукати фермерів, які мали на продаж траву, укладати з ними угоди, домовлятися за ціну. Інколи доводилося для цього долати великі відстані.

Такої праці М. Сеньків присвятив майже тридцять років свого життя. У 1984 році він пережив інфаркт і переніс складну операцію на серці. Із Ганновера він перебирається у Флориду й оселяється у селі недалеко Орlando. Свій будинок сім'я Сенькових прикрашала квітами, які тут цвіли цілий рік. За ними зазвичай доглядала дружини пана Михайла Ніна (1922 р. н.), яка походила з донських козаків. З нею М. Сеньків познайомився ще у Німеччині. Часто до подружжя Сенькових приїжджали українці та американці, щоб натішитися розкішними квітами у всій їхній красі.

Після перенесеної операції М. Сеньків поступово повернувся до життя, але 22 січня 2004 року небажанна смерть забрала відомого агронома у засвіті. Але пам'ять про цю цікаву людину, яка багато літ присвятила тому, щоб доповнювати красу природи, повинна жити.

Іван ДРАБЧУК,
співробітник Національного заповідника «Давній Галич».

ДО ПЕРВНІВ

РАДІСНО І СЛАВНО

Юні колядники села Бортники

На Різдвяні свята учні Бортниківського НВК несли колядку не тільки від хати до хати, але й завітали до місцевих храмів УГКЦ та УАПЦ. Вони колядували та віншували, а підготували все це разом з учителем, головою місцевого осередку «Просвіта» Оксаною Трак.

Щиро, дзвінко та проникливо лунали наспіви «А в синім небі», «Прилетіли ангелята», «Три славні царі» та інші. Тепло привітали юних колядників пароки – отець Петро Третяк, настоятель УГКЦ, та отець Василь Гаморак, настоятель УАПЦ в селі Бортники. Не забули діти у такий врочистий день згадати, що мирне Різдво у нас завдяки воїнам, що захищають нас на сході. Учениця 9-го класу Ірина Опар виголосила: «Помолись за мертвих і живих». Завершальним акордом стали слова малого віншувальника Олега Спасюка:

*Радісно співаймо, гідно колядуймо,
І традиції різдвяні любім та шануймо,
Торжества різдвяні щоб не забували,
Любов, щирість, милосердя
у душі плекали...*

Коли змалечку діти знатимуть наші традиції і звичаї, то розростатиметься й міцнітиме українське коріння.

Оксана ВАТИЛІВ,
вчитель Бортниківського НВК,
Тлумацький район

ВТРАТИ

Івано-Франківські обласне і міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, первинний осередок «Відродження», друзі, колеги висловлюють щире співчуття рідним і близьким з приводу смерті активістки-просвітанки, члена Спілки християнського відродження та осередку «Відродження» товариства «Просвіта»

БАЛАН Ангелини Антонівни.

Народилася 1937 р. в с. Жураки Богородчанського району.

Її батько, Антон Іванович Явірський, і мати, Марія Йосипівна, займалися сільським господарством. 1945 року тато загинув від рук «червоних визволителів», а ненька з того горя померла. Отак Ангелина разом із двома молодшими сестрами ще в ранньому дитинстві залишилася сиротою.

Усіх трьох сестричок виховували бабця і дідо. Був тяжкий повоєнний час, то й дитинство було в них тяжке. 1954 року Ангелина закінчила сільську школу.

Вступила до фабрично-заводського училища м. Станіслава (нині – Івано-Франківськ). Закінчивши ФЗУ, працювала на взуттєвій фабриці Івано-Франківського шкiрзаводу.

З постанням Незалежності А. Балан займалася громадською роботою літературною творчістю, яка принесла задоволення їй і людям, з котрими спілкувалася. Вона була щиро вдячна Господу Богу за ласку, що змогла видати маленьку збірку «Поезії» і другу – «Світло Божої любові», а також «Писаночку». Потім були ще книжки віршів, народжених з любові до Бога та України: «На межі тисячоліть», «Відчуття Божої любові». «Карпатський край – куточок раю», «Любов до України, природи і людей» та «Розквітай, Україно».

Сумом і тугою наповнені наші серця, болить душа за людину, яка так любила життя, створювала навколо себе атмосферу добра. Висловлюємо щире співчуття родині та близьким.

Хай світла пам'ять навечно збережеться в наших серцях!

Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ,
Василь БОЙКО, Петро АРСЕНИЧ,
Наталія СИНІЦЯ, Марта МАЛКОШ,
Ярослава і Омелян ЛЕВИЦЬКІ,
Марія ТУРЧИН, Софія СИСАК,
Богдан КУРГАН, Павло ШУДРАВІЙ,
просвітяни осередку «Відродження»...

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

НОВОРІЧНО-РІЗДВЯНА ФІЄСТА

Традиційно на початку року Городенківська районна бібліотека влаштовує підсумково-розважальні сходи в світлиці «Берегиня». Мультимедійну презентацію успіхів бібліотечної системи району за минулий рік провела директор книгозбірні, член Правління районної «Просвіти» Марія Підлеснюк.

Благословили Маланчині посиденьки отці-декани Ігор Левицький та Богдан Мороз. Почесними гостями світлиці були голова обласної організації Національної спілки письменників України Євген Баран; поет-пісняр, головний редактор художнього журналу «Перевал» Ярослав Ткачівський; краєзнавець, письменник, гуморист Василь Бабій. Творчий «десант» з Івано-Франківська порадував відвідувачів своїми новими літературними доробками, спрезентували бібліотеці власні видання. Юна поетеса з Чернятина Аліна Усата подарувала мережку новорічно-різдвяних віршів. Зі словами привітання й подяки бібліотечним працівникам за проведену роботу виступили голова районної ради Іван Мандич, міський голова Степан Яворський, керівник апарату районної державної адміністрації Степан Михайлюк, голова районної «Просвіти» Орест Юрковський, поет, краєзнавець, головний редактор альманаху «Ямгорів» Володимир Никифорок, майстриня декоративного мистецтва Наталія Гаврилюк.

Приємним сюрпризом для гостей була постановка лялькової вистави «Рукавичка», яку показали працівники дитячої бібліотеки та відділу краєзнавства ЦРБ – учасники театру «Лялька і книга».

Прикрасою світлиці та фойє стали роботи мисткинь Городенківщини Наталії Пронич, Наталії Куцик, Ганни Левінської, Ганни Попович, Наталії Гаврилюк, Ганни Кубійович.

Святкове дійство перепліталось колядками, жартами та піснями у виконанні сімейного дуєту Ротерманів зі Стрільча, учасників театрального колективу Серафимців під орудою завідувачки сільської бібліотеки Марії Чулкан та аматорів сцени села Чернятин. Дійство супроводжували покусцькі легіні – тріости музики села Семенівка. Огляд-панораму з нових надходжень до книгозбірні провела бібліотекар читального залу Оксана Михайлюк.

Марія СОРОКА,
завідувачка відділу краєзнавства та народознавства Городенківської ЦРБ